

Prova de nivell
Nivell superior (C2)

MODEL DE CORRECCIÓ

ÚS EXCLUSIU PROFESSORAT

TRANSCRIPCIÓ ÀUDIO ESCOLTAR PER ESCRIURE

En el cas que hi hagi dificultats tècniques per escoltar l'àudio, l'examinador llegirà dues vegades el text.

Activitat 2

"L'anàlisi", Antoni Bassas "Pares, mares i esport infantil" (21/03/2017)

Durada total: 4'

Font: <https://youtu.be/pTGPfWeAE2o>

Hola, com estan?

Segur que han vist les imatges d'una baralla entre pares durant un partit de futbol infantil a Alaró, a Mallorca, aquest cap de setmana. El govern balear ha comentat que els pares van donar una imatge lamentable i que espera que la Federació hi prengui mesures. Doncs bé, la Federació ha fet la condemna de manual. Aquesta gent no té dret a estar en un recinte esportiu. Han fet un dany enorme als seus fills i al futbol, però ha afegit que "com que es tracta d'un partit de segona regional, a la Federació tenim poca capacitat sancionadora". Així que esperant que hi actuï la justícia ordinària amb el màxim rigor. Sens dubte, aquests pares mereixen un càstig, però el cas mereix una reflexió que ens porti més enllà del càstig. La primera cosa que hauríem de reconèixer és que alguns d'aquests pares hauríem pogut ser nosaltres. Tots els que hem portat fills a l'esport escolar o hem estat en una graderia veient-ho, sabem que alguna vegada hem tingut la desagradable sensació que dos comentaris més i ens acabaríem pegant amb els pares de l'equip contrari. No és cosa del futbol. He vist baralles a bàsquet. O, com deien ahir a Mallorca: "també he vist baralles entre pares de tennistes per una pilota dubtosa, que si ha entrat o que si se n'ha anat fora per poc." És cosa d'homes, més que de dones, potser, però no és exclusiu. No és cosa de l'esport, és cosa nostra, dels pares i mares que sovint hem estat qualificats —amb raó— com el pitjor de l'esport escolar. Per què caiem en aquest comportament de *western*? Potser perquè molts pares ja portem la violència de casa, d'altres ens transformem en uns energúmens davant els fills en un camp, igual que ens transformem en uns incívics quan conduïm un vehicle. Ho fem per fer-nos el maco davant altres pares, o perquè el meu fill no el toca ningú, o perquè ens imaginem que és Messi, o perquè en aquests camps és possible consumir alcohol mentre els nens juguen... Després hi ha el tema de guanyar. No tolerem perdre. Sembla que jugar, jugar per aprendre, per emocionar-se, per divertir-se no tingui prestigi. És curiós que, és curiós que els pares que ens queixem que els nostres fills són uns impacients, sobretot avui dia que sempre viuen connectats al món digital, que no tenen interès en l'aprenentatge, i només els interessa el resultat i no el procés... Em pregunto què carai els estem ensenyant davant la incapacitat nostra per veure'ls jugar... Per veure'ls solucionar els obstacles i guanyar, o veure'ls caure davant els obstacles i perdre. En l'esport escolar, els pares fem exactament igual que allò que diem que tant ens molesta dels nostres fills digitals. Tenim incapacitat pel viatge, per l'aprenentatge. Tenim obsessió pel resultat.

L'esport és un gran formador de caràcter, és un bon assaig per la vida. Ens pot fer mal veure el nostre fill o filla per terra rebent una falta o fins i tot una agressió... Però, hauríem de ser capaços de comptar fins a deu per veure com se'n surt pels seus propis mitjans o com ho fa per no tornar a rebre una falta, o com aguanta les provocacions per continuar en el partit, o com no ho aguanta, s'hi torna, l'expulsen... I ja ho ha après per la pròxima vegada. Al cap i a la fi, això és el que li passarà durant la vida i no sempre serem allà per ajudar-lo... Tan poca confiança tenim en la capacitat dels nostres fills per solucionar els seus problemes que hem d'estar allà... vigilant-los? Tan poca personalitat tenim que necessitem afirmar-la en una graderia d'esport infantil? Potser la justícia castigarà aquests pares, però, mentrestant, no seria hora de fer-los fer, als pares i mares, un curset obligatori sobre la importància de deixar que els nens i nenes facin el seu propi aprenentatge, perquè si no, l'esport escolar o l'esport infantil, no tenen cap sentit?

Que tinguem un bon dia.

BLOC III. COMPETÈNCIES LINGÜÍSTIQUES**Activitat 3**

0-8

Compteu 1 punt per cada resposta correcta

1. en què / en la qual / que
2. pel que fa a / quant a / en l'
3. si no
4. a causa de / per / degut a
5. on
6. Atenent el / D'acord amb el / Segons el
7. sinó
8. els / Ø

Activitat 4

0-4

Compteu 0,5 punts per cada resposta correcta

1. fatídic
2. llegendes
3. més aviat
4. claustre
5. fervent
6. sobretot
7. fer
8. aprovar